

„Ser De, Hr. Fabrikant, jeg holdt Ord!“ raabte han triumferende, endnu førend Vognen var standset.

„Var det et Væddemaal?“ udbrød de unge Piger i Munden paa hinanden og flokkede sig omkring Vognen.

„Og hvad var Indsatsen — om man tør spørge?“ sagde Nanny; hun stod for sig selv paa det nederste Trappetrin, og hendes underfundige Øjne gik frem og tilbage mellem Eybert og Jakobe med et anelsesfuldt Blik.

Ivan sprang straks af Vognen og fattede med ængstelig Mine om Pers Arm.

„Men Gud, Sidenius — De har jo været syg!“

„Aa, det er ingenting. Bare lidt Svimmelhed. Jeg bar mig dumt ad. Som det viser sig, havde jeg jo ikke behøvet at skynde mig saa stærkt.“

Nu kom ogsaa de andre af Vognen, stadig lige tavse. Philip Salomon sagde blot til Staldkarlen, idet han med sammenbidt Mine tilkastede ham Tømmerne:

„Lad Kristian løbe efter Louise. Vi mødte hende henne paa Vejen. Sig hende, at Doktoren ikke behøver at ulejlige sig herhen.“

I de følgende Minuter var det hele Selskab samlet i den halvmørke Forstue, hvor Ungdommen højrøstet drøftede Begebenheden med den overstadige Livlighed, der gerne afløser en overstaaet Forskrækkelse. Ivan førte an. Han var pludselig bleven ellevild af Begejstring for Pers Bedrift og maatte Gang efter Gang høre Beretningen om, hvorledes Nanny og Dyhring, der var kommet gaaende ovre fra Skoven, havde truffet ham paa Trappen ude af Stand til at tale, og hvorledes han et Øjeblik efter var besvimet inde i Dagligstuen.

Henne ved Knagerækken stod Eybert og hjalp Jakobe af med Overtøjet. Hans Øjne hvilede mistænksomt paa hende, mens han med tøvende Bevægelse tog Skindslaget fra hendes endnu dirrende Skuldre.

„Jeg tror, jeg er kommen til at fryse paa Turen,“ sagde hun for at forklare denne ubetvingelige, nervøse Skælven. Straks efter gik hun op ad Trappen for at komme til sit Værelse.

Skønt Per lo og talte højt, som om han slet ikke tænkte paa hende, havde han ikke et Øjeblik sluppet hende af syne. I sin dødelige Ophidselse havde han gjort sig selv det Løfte, at han endnu denne Aften vilde tale med hende, om han saa skulde bryde ind til hende fra Altanen udenfor hendes Kammer. Og